

Nr 57.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättande av ett av landsfiskal förskingrat förskott; given Stockholms slott den 20 januari 1933.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Möller, anför:

Vid av- och tillträdessyn den 7 januari 1922 å landsfiskalsbostället i Karesuando påfördes Kungl. Maj:t och kronan 3,667 kronor för bestridande av vissa i syneprotokollet upptagna arbeten.

Med anledning av en av länsstyrelsen i Norrbottens län gjord framställning anvisade Kungl. Maj:t den 22 februari 1924 ett belopp av högst 3,667 kronor till länsstyrelsen i nämnda län, som ägde därav utbetala till vederbörande indelningshavare i den mån han visade, att sådana vid synen föreskrivna arbeten, som bort av Kungl. Maj:t och kronan bestridas, blivit i behörig ordning utförda.

I skrivelse den 9 december 1927 anmälde länsstyrelsen i Norrbottens län, att Per Julius Lindeskoug i sin egenskap av landsfiskal i Karesuando distrikt gjort sig skyldig till tillgrepp och förskingring av omhänderhavda medel, bland annat ett av länsstyrelsen till honom utanordnat belopp av 1,400 kronor, utgörande

Bihang till riksdagens protokoll 1933. 1 saml. Nr 57.

förskott å det genom beslutet den 22 februari 1924 anvisade beloppet, ävensom att Lindeskoug genom Kungl. Maj:ts utslag den 9 maj 1927 för ifrågavarande brott dels dömts till ansvar, innefattande bland annat avsättning från landsfiskalstjänsten, dels ock förpliktats att ersätta de gjorda tillgreppen och förskingringarna. I skrivelsen — med vilken länsstyrelsen överlämnade jämlikt lagen den 10 juli 1899 om ersättning av allmänna medel i vissa fall för skada, som förorsakats av ämbets- eller tjänstemän med flera, till länsstyrelsen ingivna ansökningar om gottgörelse för ifrågavarande tillgrepp och förskingringar — hemställde länsstyrelsen om meddelande av föreskrifter till ersättande av vad sålunda tillgripits och förskingrats.

Över framställningen avgav *statskontoret* utlåtande den 30 mars 1928, däri ämbetsverket bland annat berörde frågan om ersättande av omförmälda förskott å 1,400 kronor. Statskontoret uttalade i denna del — under hänvisning till ordalydelsen av Kungl. Maj:ts beslut den 22 februari 1924 — att statskontoret måste finna det anmärkningsvärt, att länsstyrelsen på sätt som skett utbetalat ifrågavarande belopp. Statskontoret anförde vidare att, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäl föreligga för beredande av ersättning till länsstyrelsen för beloppet, ytterligare utredning syntes vara erforderlig, innan sådant beslut meddelades.

Sedan upplyst blivit, att åtgärder icke vidtagits för Lindeskougs försättande i konkurs, enär hans tillgångar icke ens försloge till gäldandet av kostnaderna för konkursen, meddelade *Kungl. Maj:t* den 19 oktober 1928 beslut i anledning av länsstyrelsens framställning. Därvid förklarade Kungl. Maj:t, bland annat, att Kungl. Maj:t ville upptaga länsstyrelsens framställning i den del den avsåge ersättning för omförmälda förskottsmedel till förnyad prövning, sedan i statskontorets utlåtande närmare angiven utredning i ifrågavarande hänseende verkstälts.

Sedermera har Kungl. Maj:t den 12 februari 1932 — i samband med prövning av inkomna framställningar om anvisande av medel för utförande av vissa arbeten å landsfiskalsbostället — anbefallt länsstyrelsen att inkomma med nyss avsedda utredning.

På grund härav har *länsstyrelsen* i skrivelse den 13 augusti 1932 gjort förnyad framställning i ämnet. Länsstyrelsen har däri anfört i huvudsak följande.

Då arbetena å landsfiskalsbostället efter synen 1922 skulle igångsättas — varvid såsom en första åtgärd måst vidtagas en ommurning av skorstensstockarna — hade landsfiskalen Lindeskoug förklarat, att han saknade egna medel för avlöande av de hantverkare, som erfordrades för arbetenas utförande. Länsstyrelsen, som på grund av föreskrifterna i Kungl. Maj:ts beslut den 22 februari 1924 funnit sig förhindrad att till Lindeskoug personligen utlämna förskott å de genom nämnda beslut anvisade medlen, hade i den uppkomna situationen ansett en möjlig utväg vara att lämpligt förskott i tjänsten ställdes till landsfiskalens förfogande att såsom andra tjänstemedel redovisas i månadsräkningen. I enlighet därmed hade den 6 juni 1924 ett förskott å 1,500 kronor utanordnats till landsfiskalen i Karesuando distrikt, vilket förskott uppdebiterats i landsfiskalens månadsräkning, där det varit föremål för den kontroll, som utövades vid de sedvanliga av landsfogden verkställda inventeringarna. I den mot Lindeskoug väckta rättegången hade han förpliktats att av nämnda belopp ersätta

1,400 kronor, medan återstoden eller 100 kronor ansetts hava av honom använts för anskaffande och framforsling av sten till berörda murningsarbeten.

Länsstyrelsen hade sålunda i förevarande fall handlat efter vad förhållandena krävt för att de för landsfiskalsboställets fortbestånd nödvändiga förbättringsarbetena över huvud taget skulle kunna komma till stånd.

Under hänvisning till det anförda har länsstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte anvisa medel för ersättande av berörda förskott.

Över denna framställning har *statskontoret* den 15 oktober 1932 avgivit utlåtande av huvudsakligen följande innehåll.

Visserligen syntes länsstyrelsen vid utanordnandet av ifrågavarande belopp hava varit medveten om att beloppet komme att utlämnas till vederbörande indelningshavare utan att de i beslutet den 22 februari 1924 angivna villkoren för byggnadsbidrags utlämnande bleve uppfyllda, men statskontoret ansågo dock, att ersättningsskyldighet ej borde utkrävas av de tjänstemän vid länsstyrelsen, som beslutat berörda utanordning. Under erinran om Kungl. Maj:ts proposition den 6 mars 1931 (nr 182) angående täckande av brist i samrealskolans i Söderhamn medel tillstyrkte statskontoret, att Kungl. Maj:t inhämtade riksdagens medgivande till att statsmedel finge tagas i anspråk för täckande av nu ifrågavarande brist. Då ersättning för övriga av förre landsfiskalen Lindeskoug förskingrade medel — liksom i regel skett beträffande ersättning för av landsfiskaler förskingrade medel — anvisats från anslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet, syntes ifrågavarande anslag jämväl böra tagas i anspråk för täckande av nu berörda brist å 1,400 kronor.

Ehuru länsstyrelsens beslut att förskottsvis utbetala omförmälda belopp av 1,400 kronor icke stått i överensstämmelse med de av Kungl. Maj:t den 22 februari 1924 meddelade föreskrifterna, är jag med hänsyn till i ärendet förebragta omständigheter i likhet med statskontoret av den uppfattningen, att ersättningstalan icke bör föras mot de befattningshavare inom länsstyrelsen, vilka äro ansvariga för utanordningsbeslutet. Den brist, som genom förskingringen uppkommit, torde därför böra ersättas av statsmedel, och synes bristen böra täckas av anslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet. Riksdagens medgivande härtill läser böra inhämtas.

Departements-
chefen.

I anslutning till vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till ersättande av ett utav förre landsfiskalen P. J. Lindeskoug förskingrat, av länsstyrelsen i Norrbottens län förskotterat belopp må av det i riksstaten för budgetåret 1932/1933 uppförda extra förslagsanslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet utgå ett belopp av 1,400 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

B. Spångberg.